

בבית המשפט המחוזי בירושלים

עמ"ת

העוררת:

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים - פלילי
רח' עוזי חסון 4, ירושלים
טלפון: 073-3926400, פקס: 02-6246113

- נ ג ד -

המשיב:

מוחמד כנעאנה

שם האב: אסעד
ת.ז. [REDACTED]
תאריך לידה: 8.5.1965
תושב: עראבה
באמצעות ב"כ עוה"ד בלאל נעאמנה ו/או
עוה"ד זהר סאוסן ו/או עוה"ד חסאן ג'בארין

הודעת ערר

לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996

מוגש בזאת ערר על החלטת בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט א. ביאלין) במ"ת 2406-07-21 מיום 15.7.21, לפיו הורה בית המשפט על שחרורו של המשיב בתנאים הבאים:

- א. התייצבות לכל הליך משפטי בכל עת שיידרש;
- ב. מעצר בית מלא בפיקוח המפקחים [REDACTED] [REDACTED], בביתם של המפקחים בכפר עראבה [REDACTED] בכפוף לחתימת המפקחים על ערבות צד ג'.
- ג. איסור גישה לרשת האינטרנט במחשב מכל סוג שהוא, לרבות באמצעות הפלאפון החכם.
- ד. איסור קיום ראיונות או נאומים בפני קהל לרבות באמצעות רשת האינטרנט.
- ה. הפקדה על סך 12,000 ₪, התחייבות עצמית על סך 50,000 ₪ וערבויות צד ג' על סך 30,000 ₪ כל אחד מהמפקחים.

העתק ההחלטה מצורף כנספח א'

בית המשפט הנכבד מתבקש לקבוע דיון עד ליום 16.7.21 בשעה 12:00, ובטרם תיכנס ההחלטה לתוקף, לקבל את הערר ולהורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו.

השתלשלות ההליכים :

1. ביום 1.7.21 הוגש נגד המשיב כתב אישום [ת"פ 2413-07-21], המייחס לו 20 עבירות של גילוי הזדהות עם ארגון טרור - עבירה לפי סעיף 24(א)(1) לחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016 (להלן - "החוק") וארבע עבירות של הסתה לטרור - עבירה לפי סעיף 24(ב)(2) לחוק.

העתק כתב האישום מצורף כנספח ב'

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצר המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו.

העתק בקשת המעצר מצורף כנספח ג'

3. בו ביום, ביקש ב"כ המשיב לדחות את הדיון בבקשה לצורך העתקת החומר ולימודו. בית המשפט הנכבד דחה את הדיון בבקשה ליום 6.7.21.

העתק פרוטוקול הדיון מצורף כנספח ד'

4. ביום 6.7.21 התקיים דיון ראיות לכאורה, בפתחו הודיע ב"כ השיב כי הוא מסכים לקיומן של ראיות לכאורה לעניין עבירות הזדהות עם ארגון טרור, אם כי הינן חלשות, וכי לעניין עבירות ההסתה לטרור טען כי אין ראיות לכאורה. כן טען כי נוכח העובדה כי אין מסוכנות סטטוטורית הרי שניתן לאיין את המסוכנות באמצעות חלופה הכוללת איסור גישה לאינטרנט לתקופה מוגבלת ואיסור על נאומים לתקופה מוגבלת.

5. נוכח האמור התקיים דיון במהלכו טענה העוררת לקיומן של ראיות לכאורה לעניין כל פרסום ופרסום בכתב האישום. מכיוון שהפרסומים במקור הינם בערבית ביקש בית המשפט הנכבד לקבל לידיו תרגום שבוצע ע"י היחידה החוקרת, ולא להסתפק באמור בכתב האישום. העוררת הודיעה לבית המשפט כי חלק מהפרסומים תורגמו במסמך פנימי שאינו לעיון סניגור, כי היא יכולה להציגם לבית המשפט אך לא לעיון סניגור, וכי כלל הפרסומים נשלחו באמצעות דיסק לתמלול מלא, שטרם הועבר לב"כ המשיב. בית המשפט קמא קבע כי אינו יכול לקבל תרגום ממסמך שלא הועבר לעיון סניגור, ועל כן בפרסומים אלו לא יוכל לבחון קיומן של ראיות.

6. העוררת טענה לראיות לכאורה, הציגה את הפרסומים השונים לבית המשפט, תוך מתן הסבר נדרש מדוע מדובר בהסתה לטרור וגילוי הזדהות עם ארגון טרור. בסיום דבריה התייחסה העוררת למסוכנות המשיב, לכך שבית המשפט עמד על כך שבעבירות מסוג זה לא ניתן לאיין מסוכנות באמצעות חלופה נוכח הגישה הקלה לאמצעים טכנולוגיים באמצעותם פרסם המשיב את התכנים המסיתים, וכן הגישה פסיקה המלמדת על כך שבעבירות אלו יש לעצור עד תום ההליכים אף ללא תסקיר מעצר ואף כאשר מדובר בקטינים, כל שכן בעניינו של המשיב נוכח עברו הפלילי ומעמדו.

7. ב"כ המשיב טען ארוכות מדוע לטעמו אין בפרסומים השונים משום הסתה לטרור, וכן טען לחולשה בעניין מספר פרסומים הנוגעים להזדהות עם ארגון טרור. כן ביקש להסתפק בחלופה הכוללת הרחקה מאינטרנט ואמצעים טכנולוגיים.

בית משפט קמא קבע דיון למתן החלטה ליום 12.7.21, וכעבור מספר ימים דחה את הדיון ליום 14.7.21.

העתק פרוטוקול הדיון מצורף כנספח ה'

8. ביום 14.7.21 התקיים דיון, בפתחו נתן בית המשפט קמא את החלטתו לעניין הראיות לכאורה. תחילה סקר בית המשפט קמא את כתב האישום ואת טענות הצדדים, בהמשך קבע כי יש ראיות לכאורה בעוצמה וברף הנדרש לכלל עבירות ההזדהות עם ארגון טרור תוך שהוא מציין "כי ריבוי הפרסומים, הדמויות מושאי הפרסומים, הקשר של הדמויות שפורסמו עם ארגוני הטרור – דבר שאיננו שנוי במחלוקת – יש בו כדי להעיד הן על עוצמת הראיות והן על עוצמת עילת המעצר".

9. לעניין עבירות ההסתה לטרור, קבע בית המשפט כי בהתייחס לפרסומים בסעיפים 2 ו-12 לכתב האישום, נוכח העדר מקור תרגום הוא אינו יכול לקבוע ראיות לכאורה, אולם בנוגע לפרסומים מסעיפים 20 ו-21, יש ראיות לכאורה ברף הנדרש, תוך שהוא קובע כי "לנוכח הנסיבות שאפפו את הפרסומים מושאי סעיף 20-21, תוכן הפרסומים, האווירה הציבורית והביטחוני ששררה במועד הפרסומים ובמועד אמירת הדברים, מעמדו של המשיב כאישיות פוליטית והיקף הפרסומים ותפוצתם, הרי שלכאורה הייתה אפשרות ממשית שהדברים יביאו למעשה טרור".

10. לעניין המסוכנות קבע בימ"ש קמא כי "היקף הפרסומים המיוחסים למשיב, העובדה שפרסומי ההזדהות עם ארגון טרור וההסתה, בוצעו לכאורה על פני תקופה, ובעיקר לנוכח הנסיבות שאפפו את ביצוע העבירות לכאורה, נשקפת מהמשיב מסוכנות. לכך יש להוסיף, את העובדה שלחובת המשיב עבר פלילי עשיר מכביד יחסית".

11. עם זאת, קבע בית המשפט כי נוכח העובדה כי עברו הפלילי ישן יחסית, כי חלק מהפרסומים ישנים וכן נוכח הרגיעה היחסית במצב הביטחוני, באיזון מכלול הפרמטרים, ניתן לבחון חלופת מעצר בעניינו של המשיב וככל שתימצא חלופת מעצר מתאימה, ניתן לשקול שחרור המשיב בתנאים מגבילים. בהמשך הדיון, חקר בית המשפט קמא את שני המפקחים שהוצעו ע"י המשיב, ולאחר חקירתם החליט בית המשפט קמא על שחרור המשיב בתנאים האמורים בפתח הערר.

12. על החלטה זו מוגש הערר שבכותרת.

נימוקי הערר:

13. ראשית תטען העוררת כי בית המשפט קמא הנכבד הרחיק לכת בכך שקבע כי העדר תרגום מהיחידה החוקרת משמעותו העדר ראיה, העוררת תטען כי הראיה עצמה הינו הפרסום עצמו כלשונו בערבית, כשערבית הינה שפה רשמית בישראל, בעוד התרגום אינו ראיה כי אם כלי עזר המופק מעיבוד של הראיה לנוחות בית המשפט כפי הנדרש בהתאם לסעיף 141 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: "סע' 141 לחסד"פ").

14. העוררת הגישה לבית המשפט קמא הנכבד את הפרסומים השונים בציינה כי התרגום הראוי מופיע בכתב האישום כפי הנדרש, ובכך עמדה בחובתה כנדרש בסעיף 141 לחסד"פ, ועל כן גם עמדה בנדרש להוכחת הראיה, כל שכן בהליך שהינו הליך המעצר ולא הליך עיקרי. יתרה מזאת, העוררת הצהירה כי שלחה את הפרסומים עם תרגומם לתמלול לצורך הגשתם בהליך העיקרי. מכל מקום, **דיסק ובו תרגום הפרסומים הגיע לידי העוררת, הועבר להגנה, והיא תוכל להציגו בפני בית המשפט הנכבד בדיון.**

15. שגה בית המשפט קמא הנכבד כשקבע כי עברו הפלילי של המשיב ישן, ואף חלק מהפרסומים ישנים, כשיקול לכך כי הסיכון הנובע מהמשיב נמוך. העוררת תטען כי רצף הפרסומים המתוארים בכתב האישום עוד משנת 2018, בצירוף עברו הפלילי, שאף הוא מלמד על רציפות מ-1983 ועד 2013, יש בהם כדי להעיד על מסוכנותו הגבוהה של המשיב, אי יראתו מהחוק וכן כי לא ניתן לתת בו אמון.

16. העוררת תציין, כפי שאף ציינה בדיון, כי לצורך הוכחת מסוכנותו של המשיב הוצגו לבית המשפט קמא אף פרסומים מ-2017 המעידים באופן ברור על הזדהות עם ארגון טרור, שלא הוגשו אך בשל חלופי הזמן, אך מעידים על כך שהתנהגותו הפלילית והמסוכנת של המשיב אינה חד פעמית, כי אם רציפה, ולא ניתנת לאיון באמצעות חלופה.

17. כמו כן שגה בית המשפט קמא הנכבד בקבעו בנוגע לעברו הפלילי של המשיב, כי "העבירות הרלוונטיות שעניינן חברות בארגון טרור ותמיכה בארגון טרור ישנות באופן משמעותי". העוררת תטען כי הגם שמדובר בעבירות ישנות, הרי שנוכח טיבן כעבירות ביטחוניות ובהתחשב במיוחד למשיב בכתב האישום, יש להן רלוונטיות לתיק דן ולמסוכנות העורר.

18. שגה בית המשפט קמא הנכבד בנותנו משקל גבוה לרגיעה היחסית במצב הביטחוני. המערערת תטען כי ענייננו לכאורה במנהיג בעל השפעה המסית לטרור באופן מתמשך ושיטתי. נוכח מעמדו כמזכ"ל תנועת בני הכפר, כחבר ועדת המעקב העליונה של ערביי ישראל, וכמי שאף נראה נואם בעצרות ותהלוכות רבות משתתפים עם חברי כנסת ואנשי ציבור, ואף נוכח כמות עוקביו ברשתות החברתיות, הרי שביכולתו להסית ולסכן את בטחון הציבור גם כאשר יש לכאורה רגיעה.

יתרה מכך, החברה הישראלית עברה אירוע טראומטי, בו אזרחי המדינה יצאו ופגעו באנשים ממוצא אחר, בשל מוצאם. העוררת תטען לפיכך כי לא ניתן לומר כי המצב נרגע לחלוטין, שכן דומה שדי בגפרור אחד כדי להצית שוב בעירה. בנסיבות אלו קשה לטעון כי בשל הרגיעה, נכון לעת הזאת, אין עוד מסוכנות. מעבר לכך, בעבירות מעין אלו, אין מקום לתת משקל רב ל"רגיעה", המסוכנות תמיד קיימת ולא בכדי מדינת ישראל מצויה "במצב חרום" קבוע, אין מקום בשל "רגיעה" זמנית לאיין מסוכנות. הפוטנציאל תמיד קיים ומשכך המסוכנות קיימת.

19. שגה בית המשפט קמא הנכבד כאשר על אף שקבע כי ישנן ראיות לכאורה בעוצמה וברף הנדרש הן בעניין הסתה לטרור והן בעניין הזדהות עם ארגון טרור, ועל אף שקבע כי מסוכנותו של המשיב משמעותית, שחרר את המשיב בתנאים. העוררת תפנה לפסיקה הקובעת כי בעבירות אלו טבוע קושי להסתפק בחלופת מעצר:

לעניין זה תפנה העוררת לעמ"ת (מחוזי ירושלים) 58290-02-15 מדינת ישראל נ' עבאדין (26.2.2015) (להלן: "פס"ד עבאדין"), בעניינו של נאשם בן 18 אשר עבר עבירות דומות, שם עצר בית המשפט את המשיב עד תום ההליכים, כשהוא מדגיש - תוך ציטוט מבש"פ 369/12 מדינת ישראל נ' פנחס הכהן (15.1.12) - כי מניע אידאולוגי והעובדה שהמעשים בוצעו על פני 5 חודשים, יש בהם כדי להעיד על מסוכנות הנאשם. כמו כן עמד בית המשפט על הקושי באיון המסוכנות הטכנולוגית, שכן כל אדם הנכנס לבית יכול להביא עמו מכשיר בו יכול המשיב לעשות שימוש.

בקשת רשות ערעור על החלטה זו בבש"פ 2229/15 פלוני נ' מדינת ישראל נדחתה תוך אמירה מפורשת כי:

"על פני הדברים, החלטת בית המשפט קמא מבוססת היטב ויש טעם רב בעמדתו בדבר הקושי הרב – עד כדי העדר אפשרות מעשית – לפקח על גישה לרשת האינטרנט..." (פיסקה אחרונה להחלטה).

20. בדומה להחלטות אלו ניתנו החלטות רבות המורות על מעצרים של משיבים בעבירות אלו עד תום ההליכים, גם כאשר מדובר בקטינים וגם ללא בחינה של חלופה. כך למשל:

- א. מ"ת (שלום ירושלים) 11214-01-16 מדינת ישראל נ' רגבי (17.1.16) - המשיב נעצר בעבירות הסתה והזדהות עם ארגון טרור, ללא בחינת חלופה, תוך התייחסות לחומרת העבירות הללו והשוואת המשיב לעומד בכיכר העיר ומפיץ תורתו המסיתה לאוזני השומעים, תוך התייחסות לחוסר יכולת איון המסוכנות נוכח קלות הגישה לאינטרנט.
- ב. מ"ת (שלום ירושלים) 44845-12-14 מדינת ישראל נ' בינומי ואח' (28.12.14) - נעצרו 3 משיבים על אותן עבירות, בית המשפט עמד על כך כי סבר שניתן לשקול חלופה בעניין אחד מהם אך נוכח השיקולים שהובאו בפס"ד עבאדין, אין מקום לשחרור לחלופה במקרים אלו.
- ג. מ"ת (מחוזי ירושלים) 6874-02-16, מדינת ישראל נ' אבו רמילה (4.2.16) - משיב שנעצר עד תום ההליכים בעבירות אלו ללא בחינת חלופה.
- ד. עמ"ת (מחוזי ירושלים) 39759-04-16, מדינת ישראל נ' סמאה דוויק, (20.4.16) - עיתונאית אשר הואשמה בעבירות דומות, בה הפך בית המשפט את החלטתו של בית משפט השלום לשחרור למעצר בית ועצר את המשיבה עד תום ההליכים ללא בחינת חלופה.
- ה. עמ"ת (מחוזי ירושלים) 59985-09-16 מדינת ישראל נ' מאהר הנדי, (27.9.16) בה הפך בית המשפט את החלטתו של בית משפט השלום לשחרור למעצר בית ועצר את המשיב עד תום ההליכים ללא בחינת חלופה, תוך מתן דגש לעובדה כי נוכח קלות הגישה לאינטרנט לא ניתן לאיין את המסוכנות ללא חלופה.
- ו. עמ"ת 54032-10-17, מ"ת 24713-12-15, מ"ת 50639-11-15, בהם נעצרו קטינים בעבירות אלו עד תום ההליכים, לעיתים על אף תסקיר חיובי, וזאת תוך התייחסות למסוכנות בעבירות אלו ולקושי למנוע מהמשיבים מגע עם האינטרנט.

21. העוררת תטען כי עניינו של המשיב חמור יותר מעניינם של המשיבים בחלק מההחלטות שאוזכרו לעיל, שכן המשיב אינו צעיר, הוא דמות ציבורית ידועה, מזכ"ל תנועת בני הכפר וחבר ועדת המעקב העליונה של ערביי ישראל, למשיב חשבון אחד ברשת החברתית עם למעלה מ-10,000 עוקבים וחשבון נוסף עם למעלה מ-300 חברים.

22. עוד תדגיש העוררת, כי חלק מההסתה בוצע בנאום מול 300 איש, אשר כלל חברי כנסת ואנשי ציבור, בתקופה מתוחה ומסוכנת במקום שהיווה אחד ממוקדי הבערה המרכזיים, נאום ששותף 21 פעמים מחשבון הפייסבוק של המשיב והופיע אף בחשבון הפייסבוק של אתר חדשות בערבית בשם @jerfirst1.

23. העוררת תטען כי אין ספק כי מעשיו של המשיב נובעים מאידאולוגיה עמוקה כפי שעולה מחשבונות הפייסבוק של המשיב ומהתנהגותו, דבר המעיד על מסוכנותו, כפי שקבעה הפסיקה.

24. כמו כן, למשיב רישום פלילי מכביד מאוד - 15 הרשעות הנפרסות ברצף בין השנים 1983 ועד 2013, הכוללות עבירות רבות ממן העניין המיוחס לו בכתב האישום ומבססות היטב את האידאולוגיה הטרוריסטית העומדת בבסיס מעשיו של הנאשם.

25. עוד תדגיש העוררת, כי למשיב פרסומים רבים הנמשכים משנת 2017 על פני למעלה מ-3 שנים, אשר יחד עם רישומו הפלילי מלמדים על רצף של עבירות חמורות ואידאולוגיה סדורה, ומכאן שלא ניתן לתת אמון במשיב, שאינו ירא מהחוק, כשהדבר מלמד על מסוכנותו הגבוהה שאינה ניתנת לאיון באמצעות חלופה.

26. למלה מן הצורך יצוין כי הרשעתו האחרונה של המשיב הינה בהופרת הוראה חוקית, דבר שיש בו ללמד כי לא ניתן לתת אמון במשיב.

נוכח כל האמור, תטען העוררת כי שגה בית המשפט קמא כשנתן אמון במשיב ושחררו לחלופה של מעצר בית.

לפיכך, מתבקש בית המשפט הנכבד לקבל את הערר ולהורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

ירושלים, ז' אב תשפ"א, 16 יולי 2021

גלית שוהם, עו"ד

ממונה (ראש צוות)

בפרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)